

[Victor Larsen.]

betydelig Lettelse. Nu ved jeg ikke, om det er muligt at udligne denne Lettelse paa en eller anden Maade, f. Eks. ved Betaling af en Afgift, men givet er det, at ønsker man at stille samtlige Landets Kommuner ens — og det ønsker man formentlig —, saa er der her et Problem. Et andet Problem er Bivejene af Klasse A, disse Biveje, om hvilke det gælder, i alt Fald i stor Udstrækning, at Amtskommunerne vedligeholder dem, sørger for deres Renholdelse og Vedligeholdelse, og at Sognekommunerne saa deltager med Halvdelen af Udgiften. Dèr vilde jeg finde det rimeligt, at man ogsaa lod Amtskommunerne foretage Snekastningen og have Snekastningspligten.

Forslagets anden Hovedlinie, at man stiller Kommunerne frit med Hensyn til, om de vil leje Arbejdskraft eller lade Arbejdet udføre som Naturalarbejde som nu, er et betydeligt Fremskridt, men jeg kunde ønske, at man gik endnu et Skridt videre. Jeg er opmærksom paa, at det nedsatte Udvalg, og Ministeren med det, har været betænkeligt ved at lade Snekastningsarbejdet udføre alene ved lejet Arbejdskraft, af Hensyn til de Udgifter, der kunde blive Tale om i strenge Vintre med stort Snefald, men jeg tror, man med Fordel kunde gaa en Middelvej her. Jeg tror, man gjorde Ret i at indføre som Grundbestemmelse, at saavel Amtskommuner som Sognekommuner burde anvende de arbejdsløse til dette Arbejde, saaledes at man i alt Fald begyndte med lejet Arbejdskraft, men at man saa samtidig havde sine Snekastningslister liggende parat, saaledes at man i Vintre med overordentlig stort Snefald var i Stand til at lade en Del af Arbejdet udføre som Naturalarbejde, altsaa supplere den lejede Arbejdskraft med Naturalarbejde, saaledes som man gør det nu.

Paa den Maade vilde man opnaa større Retfærdighed over for de forskellige Skatteydere i Kommunen, og man vilde ogsaa opnaa, at det ikke som nu blev Tilfældet, at de arbejdsløse — for hvem der jo netop i Snevintre ikke frembyder sig noget Arbejde —, skulde gaa hjemme og se paa, at Arbejdet blev udført som Naturalarbejde, og samtidig nøjes med deres Arbejdsløshedsunderstøttelse, men at de som lejet Arbejdskraft kunde faa fuld Dagløn for deres Arbejde. Og Bekymringen for, hvorledes det saa vilde gaa Kommunerne i meget, meget strenge Vintre, vilde forsvinde, hvis man havde sine Snekastningslister liggende færdige og supplerede det lejede Mandskab med Arbejde pr. Omgang.

Jeg vil i alt Fald sige, at det efter min Mening er helt urimeligt, at Amtskommunerne, efter at de i den Udstrækning, de nu har fundet det fornødent, har ryddet Vejene med Snekastningsmaskiner, skal kunne tvinge Kommunerne til at levere Naturalarbejde. Amtskommunerne maa i alt Fald have en Pligt til at betale dette Arbejde, ellers bliver Forholdene helt urimelige for Sognekommunerne og deres Beboere.

Der er et andet Forhold, jeg gerne vil henlede Opmærksomheden paa. Det er Grusningen af vore Veje. Saaledes som det er nu, er man jo ikke pligtig at gruse Vejene i Tilfælde af Snefald eller glat Føre, og dette er ganske urimeligt. Er der noget, der forhindrer Ulykker paa vore Veje, er det, at der finder en bestandig Overgrusning Sted i Tilfælde af Snefald. Det Grus, der strøs ud med Maskiner, virker i Virkeligheden kun i faa Timer, det virker ikke, saa snart der har været en Periode f. Eks. med Tø om Dagen og Frost igen om Natten eller et ganske lille nyt Snefald; saa er det Grus, der er strøet ud, forsvundet. Der bør i Loven være en afgjort Pligt til at gruse Vejene i Tilfælde af Snefald og i glat Føre og til bestandig at fortsætte med denne Overgrusning, saa længe det er nødvendigt.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Sne-skærme mener jeg, at man har saa gode Erfaringer, at man meget vel kan opfordre Kommunerne, ikke blot Amtskommunerne, men ogsaa Sognekommunerne, til at anvende et Beløb til Anskaffelse af disse Skærme. Jeg er i denne Forbindelse ikke bange for at foreslaa, at det paabydes, at Roekuler ikke maa anlægges paa en saadan Maade, at de ligger lige op ad en Vej og derved i Virkeligheden er medvirkende til, at store Snedriver samler sig.

Saadan Roekuler bør fjernes, og det bør paalægges de paagældende Lodjere at anlægge Roekuler i en Afstand af i alt Fald 10—15 m fra Vejen, efter som man maatte finde det formaalstjenligt. Saa vilde de virke som Sneskærme i Stedet for, som Tilfældet er mange, mange Steder nu — det kender alle, der færdes paa vore Veje —, at de ligger klos op ad en Vej, saaledes at der kan lægge sig en hel Bunke Sne op bag ved dem.

Jeg skal ikke gennemgaa Lovforslagets Paragraffer, det er jo gjort meget grundigt to Gange. Jeg vil kun sige, at Bestemmelsen i § 4 med Udskrivningen efter 6 000 Kr.s Skyldværdi er efter min Mening, paa den Maade den er formet, en meget stor Forbedring. De 6 000 Kr.s Skyldværdi svarende til 1 Mand, som man har i den gamle Lov,